

POTYKAJĄCY SIĘ (5) *part praes act*

Zawsze sie.

o oraz a jasne.

sg m N potykający sie (3). ◇ A potykającego sie (1). ◇ pl G potykających sie (1).

Sł stp s.v. potykać, potykać się, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. potkać.

1. Walczący; depugnans Mącz (3) : Widzenie zbroynych huffow pothykaiących fie ná powietrzu
Leop 2.Mach 5 arg; Mącz 330b.

Wyrażenie: »mężnie się potykający« (1): Vidi viriliter depugnantem, Widziiałem go mężnie fie potykáyącego Mącz 330b.

2. Spotykający się; congregiens, obuius Mącz (2) : Congrediens [...] Schodzący álbo potikáyący fie. *Mącz 147d.*

Wyrażenie: »potykający się [z kim] w drodze« (1): Obuius, Nadrożny/ przeciwko komu wychodzący/ potikáyący fie s kim w dródze. Mącz 492c.

Synonimy: 1. bijący się, bojujący, walczący; 2. nadrożny, schodzący się, trafiający się.

Cf POTYKAĆ SIĘ

MN